

18. december 2009. Almenbo a.m.b.a. mod Den selvejende almene boligorganisation Nygårdsparken

En ordregivende myndighed havde overtrådt Tilbudslovens afsnit II ved ikke at iværksætte en tilbudsindhentning vedrørende en tjenesteydelse, og den ordregivende myndighed havde derved handlet ansvarspådragende over for en virksomhed. Virksomheden havde imidlertid bevisbyrden for, at der var årsagsforbindelse mellem den ansvarspådragende overtrædelse og virksomhedens hævdede tab, og denne bevisbyrde var ikke løftet

Denne kendelse er en fortsættelse af Klagenævnets kendelse af 15. september 2009 i samme sag. Indklagede var en almen boligorganisation, og klagen var indgivet af et andelsselskab, der havde administreret boligorganisationens lejligheder indtil 2009. Ved kendelsen af 15. september 2009 konstaterede Klagenævnet, at boligorganisationen havde overtrådt Tilbudslovens § 15 c ved uden forudgående annoncering at indgå aftale med en (anden) virksomhed om administration af lejlighederne i 2009.

Kendelsen af 18. december 2009 angik et erstatningskrav fra klageren, der påstod sig tillagt et beløb til dækning af et tab, som klageren hævdede at have lidt ved i 2009 at have overkapacitet svarende til en fuldtids medarbejder.

Til støtte for erstatningskravet gjorde klageren følgende gældende: Klageren havde ikke mistet nogen væsentlig fortjeneste ved ikke at skulle administrere boligorganisationens lejligheder i 2009, da klageren ikke har væsentlig fortjeneste på sine administrationsaftaler. Som følge af ophøret af klagerens administration af boligorganisationens lejligheder fik klageren imidlertid en overkapacitet svarende til en fuldtids medarbejder, og klageren undlod at afskedige en medarbejder, fordi klageren af nærmere angivne grunde havde en berettiget forventning om, at klageren igen ville komme til at administrere boligorganisationens lejligheder efter 2009. Denne forventning havde vist sig ikke at holde stik, idet boligorganisationen havde iværksat et EU-udbud vedrørende administrationen af lejlighederne efter 2009, men beslutningen om at iværksætte EU-udbuddet var truffet af et organ hos boligorganisationen, der ikke havde kompetence hertil.

Klagenævnet udtalte: Ved den overtrædelse, som Klagenævnet konstaterede i kendelsen af 15. september 2009, handlede boligorganisationen ansvarspådragende over for klageren. Klageren havde imidlertid bevisbyrden for, at klagerens hævdede tab i form af udgiften til aflønning af en medarbejder i 2009 var forårsaget af den omtalte ansvarspådragende adfærd hos boligorganisationen, og denne bevisbyrde var ikke løftet.

Boligorganisationen blev herefter frifundet.